

fűgefa

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

„Uram, jó nekünk itt lenni!” Mt 17, 4b

Nagybőjt: csak Isten és én

Ez a gondolat a 777blog oldalán ötlött a szemembe és nagyon megragadott. Nagyböjt elején igyekszem mindig újra átgondolni, mi ennek az időszaknak az igazi értelme, hogy aztán ne az történjen, hogy hirtelen észreveszem, hogy csak úgy elrepült az idő és már húsvét van, hanem a helyesen megélt nagyböjt öröme csúcsosodjon ki a húsvéti ünnepekben.

Milyen is az a helyesen megélt nagyböjt? Mi a lényege? Ezt a kérdést minden évben felteszünk az újságban, papjaink pedig a szószéken. Unalmasnak tűnhet, hogy minden évben ezzel kezdjük, de ha belegondolunk, rájövünk, hogy sok év után sem tudjuk feltétlenül a teljes választ.

A lényeg az, ami a címben található, és minden arra épül: mindennek, ami a nagyböjtben történik, az a lényege, hogy Istennel gyakrabban vonuljunk el édes kettesben és közben elmélyüljön a vele való személyes kapcsolatunk.

Azt mindenki tudja, hogy ebben az időszakban arra emlékezünk, amikor Jézus elvonult a pusztába, hogy egy utolsó „lelkigyakorlatot” tartson nyilvános fellépése előtt, hogy Atyjával legyen és megtudja tőle, mit vár tőle a megváltás művében. Azzal kezdte működését, hogy ő maga is megtette, amit később hirdetett: van olyan (sátán)fajzat, akit csak imával és böjttel lehet kiűzni (vö. Mt 17,21). Ő ezt tette a pusztában, és amikor jött a sátán három kísértése, nem esett áldozatul neki, a kereszten pedig végleg legyőzte a Kísértőt.

Azonban nemcsak emlékezünk Jézus negyvennapos böjtjére, hanem igyekszünk őt utánozni is ebben – hiszen őt, a legfőbb Példát valóban érdemes utánozni mindenben. „Nem Istennek van szüksége arra, hogy böjtöljünk, hanem nekünk, hisz ezalatt fogékonyabbá válik a lelkünk Rá.” (Ez az idézet is a 777blogról való.)

Jézus negyvennapos böjtjének helyszíne a pusztaság, a sivatag. Sok remete élt és imádkozott a sivatagban. Vajon miért éppen ott? Ahogy nem egy lelki író magyarázza: azért, mert ott nincs semmi más, csak Isten. Nem tudunk különféle foglalatosságokba, látnivalókba menekülni, mert ott nincs semmi.

(folytatás a 4. oldalon)

5.
oldal

„Térjete meg!” –
de hogyan?

8.
oldal

„Mindenben Isten dicsőíttessék!”
Szent Benedek
Európa fővédőszentje

12.
oldal

Zöldy Pál
Férfigaszkok

Liturgikus útmutató

MÁRCIUS

1

SZERDA

Jón 3,1-10; Zs 50; Lk 11,29-32
Ninive lakói megtértek a rossz útról

MÁRCIUS

2

CSÜTÖRTÖK

Eszt 4,17n.p-raa-bb.gg-hh; Zs 137; Mt 7,7-12
Uram, más segítőm rajtad kívül nincsen

MÁRCIUS

3

PÉNTEK

Ez 18,21-28; Zs 129; Mt 5,20-26
Nem kívánom a bűnös halálát,
hanem hogy megtérjen és éljen

MÁRCIUS

4

SZOMBAT

(Szent Kázmér, Boldog Meszlényi Zoltán)
MTörv 26,16-19; Zs 118,1-8; Mt 5,43-48
Az Úr szent népe leszél, ahogyan megígérte

MÁRCIUS

5

VASÁRNAP

NAGYBŐJT 2. VASÁRNAPJA
Ter 12,1-4a; Zs 32; 2Tim 1,8b-10; Mt 17,1-9
Menj el földedről arra a földre,
amelyet mutatok neked!

MÁRCIUS

6

HÉTFŐ

Dán 9,4b-10; Zs 78; Lk 6,36-38
Vétkeztünk, bűnbe estünk,
Urunk, megszegtük törvényed

MÁRCIUS

7

KEDD

(Szent Perpétua és Felicitász)
Iz 1,10.16-20; Zs 49; Mt 23,1-12
Ha készségesen hallgatunk az Úrra,
élhetünk javaival

MÁRCIUS

8

SZERDA

(Istenes Szent János)
Jer 18,18-20; Zs 30; Mt 20,17-28
Emlékezz,Uram, hogy szót
emeltem nálad ellenfeleimért

MÁRCIUS

9

CSÜTÖRTÖK

(Római Szent Franciska,
Savio Szent Domonkos)
Jer 17,5-10; Zs 1; Lk 16,19-31
Áldott az a férfi, aki az Úrban bízik

MÁRCIUS

10

PÉNTEK

Ter 37,3-4.12-13a.17b-28;
Zs 104,16-21; Mt 21,33-43.45-46
Jön az álomláló, gyertek, öljük meg

MÁRCIUS

11

SZOMBAT

Mik 7,14-15.18-20; Zs 102; Lk 15,1-3.11-32
Irgalmasan bánik az Úr azokkal,
akik szeretik őt

MÁRCIUS

12

VASÁRNAP

NAGYBŐJT 3. VASÁRNAPJA

Kiv 17,3-7; Zs 94; Róm 5,1-2.5-8; Jn 4,5-42
Adj nekünk vizet, hogy ihassunk!

MÁRCIUS

13

HÉTFŐ

2Kir 5,1-15a; Zs 41-42; Lk 4,24-30
Sok leprás közül nem tisztult meg más,
mint a szíriai Naámán

MÁRCIUS

14

KEDD

Dán 3,25.34-43; Zs 24; Mt 18,21-35
Fogadd el, Urunk, megtört
szívünket és alázatos lelkünket

MÁRCIUS

15

SZERDA

(Hofbauer Szent Kelemen)
MTörv 4,1,5-9; Zs 147; Mt 5,17-19
Hallgass az Úr rendelkezéseire,
és cselekedj azok szerint

MÁRCIUS

16

CSÜTÖRTÖK

Jer 7,23-28; Zs 94; Lk 11,14-23
Hallgassatok az Úr szavára!

MÁRCIUS

17

PÉNTEK

(Szent Patrik)
Oz 14,2-10; Zs 80; Mk 12,28b-34
Egyenesek az Úr útjai, az igazak járnak rajtuk

MÁRCIUS

18

SZOMBAT

(Jeruzsálemi Szent Cirill)
Oz 6,1-6; Zs 50; Lk 18,9-14
Irgalmasságot akarok és nem áldozatot!

MÁRCIUS

19

VASÁRNAP

NAGYBŐJT 4. VASÁRNAPJA

(Szent József) / 1Sám 16,1b.6-7.10-13a; Zs 22;
Ef 5,8-14; Jn 9,1-41 / Az ember azt nézi, ami a
szeme előtt van, de az Úr azt, ami a szívben van

MÁRCIUS

20

HÉTFŐ

SZENT JÓZSEF (főünnep)
2Sám 7,4-5a.12-14a.16; Zs 88,2-29; †
Róm 4,13.16-18.22; Mt 1,16.18-21.24a
Házad és királyságod örökre megmarad

MÁRCIUS

21

KEDD

(Szent Benedek, Flúei Szent Miklós)
Ez 47,1-9.12; Zs 45; Jn 5,1-3a.5-16
Élni fog minden a
templomból fakadó patakban

MÁRCIUS

22

SZERDA

Iz 49,8-15; Zs 144; Jn 5,17-30
Megőriz és megajándékozik az
Úr a szabadulás napján

MÁRCIUS

23

CSÜTÖRTÖK

(Mongrovejói Szent Turibiusz)
Kiv 32,7-14; Zs 105,19-23; Jn 5,31-47
Múljk el, Uram, izzó haragod,
szánd meg népedet!

MÁRCIUS
24
PÉNTEKBölcs 2,1a.12-22; Zs 33; Jn 7,1-2.10.25-30
Tegyük próbára az igazat,
ítéljük gyalázatos halálraMÁRCIUS
25
SZOMBAT**URUNK MEGTESTESÜLÉSÉNEK HÍRÜLADÁSA**
(főünnep) / (Szent Izsák)
Iz 7,10-14; Zs 39; Zsid 10,4-10; Lk 1,26-38
Íme a szűz méhében fogan, és fiút szülMÁRCIUS
26
VASÁRNAP**NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA**
Ez 37,12-14; Zs 129; Róm 8,8-11; Jn 11,1-45
Lelkemet adom belétek,
életre keltelek benneteketMÁRCIUS
27
HÉTFŐ(Szent Rupert)
Dán 13,1-9.15-17.19-30.33-62;
Zs 22; Jn 8,1-11/ Szorongatás vesz körül,
de Isten megmenti a benne bízótMÁRCIUS
28
KEDDSzám 21,4-9; Zs 101; Jn 8,21-30
Aki föltekintett a rézkígyóra,
életben maradtMÁRCIUS
29
SZERDADán 3,14-20.91-92.95;
Dán 3,52-56; Jn 8,31-42
Isten elküldte angyalát,
és megszabadította szolgáitMÁRCIUS
30
CSÜTÖRTÖK(Climacus Szent János)
Ter 17,3-9; Zs 104,4-9; Jn 8,51-59
Ábrahám lesz a neved,
mert sok nép atyjává teszlekMÁRCIUS
31
PÉNTEK(Szent Ámosz, Szent Benjamin)
Jer 20,10-13; Zs 17,2-7; Jn 10,31-42
Kirágadj az Úr a szegény ember
életét a gonoszok kezéből

Magyar és Magyarországhoz köthető szentek

Boldog Özséb

Özséb Esztergomban született 1200 körül, egy híres magyar család sarjaként. Jövedelmét azonban szétosztotta a szegények között, ő pedig a tanulásnak, olvasásnak, írásnak szentelte az életét. Vágyódott a magányba, a remete életre, de a tatárok betörése késleltette tervét. Feladatának a lelki élet megújítását tekintette, figyelemmel kísérte a domonkos és a ferences rendeket, de mégsem csatlakozott hozzájuk, valami többre vágyott. Részt vett a tatárdúlás utáni újjáépítésben, majd 1246-ban a remete életet választotta.

Egy alkalommal csodálatos látomása volt. Egy éjjel, sok apró lángot pillantott meg, amelyek egy fénynyalábbá egyesültek. Özséb úgy érezte, hogy ez arra figyelmezteti őt, hogy egyesítenie kell a szétszórtan élő remetéket.

1250-ben Pilisszántó közelében templomot építenek a Szent Kereszt megtalálása emlékére, egy monostorral együtt. Ezután Özséb elindult és szerre járta az országot a nagyobb remetetelekkel, melyeket egyesíteni próbált. A Pécs melletti Szent Jakab-hegyi remetékhez

érkezve a két monostort egyesítette, melynek tartományfőnökeként választották.

Özséb Rómába indult, hogy Remete Szent Pál oltalmába ajánlott rendjét jóváhagyassa a pápával. A Szentszék jóváhagyását meg-

kapva megalapította a pálos rendet, az egyetlen magyar alapítású szerzetesrendet.

Özséb 1270. január 20.-án halt meg Pilisszentkereszten. A pálos rend a végleges egyházi jóváhagyást 1308-ban kapta meg. A pálosok ma négy házban élnek Magyarországon, és egy házban Erdélyben, Hargitafürdőn, valamint Lengyelországban is sok pálos szerzetes él.

A rend életének középpontja a Mária-tisztelet, ezért fehér ruhát viselnek, rózsafüzért imádkoznak és kiemelve megülik a Mária ünnepeket. A pálos rend jelenlegi központja a lengyelországi Częstochowa.

www.magyarkurir.hu/hirek/boldog-ozseb-aldozopap

Boros Bogárka

Nagybőjt: csak Isten és én

(folytatás az első oldalról) Bármennyire is szeretnénk Istenhez közel kerülni, mégis sokszor legalább egy kicsit el akarunk menekülni előle. És nem úgy, hogy világgá szaladunk. Hanem pl. imádkoznánk.

De előtte még készíték egy teát, belenéztek a híradóba vagy a kedvenc youtube-csatornámba, válaszolok az emailekre, játszom egy kicsit a telefonomon (egy óra múlva rájövök, hogy eltelt a kiszabott tíz perc), a gyerek most azonnal el akar mesélni valamit, kimegyek valamit enni, lejárt a mosógép, ki kell pakolni, el kell mosogatni... És sokszor órák telnek el, mire viszsza jutok oda, hogy ja igen, imádkozni akartam... (Természetesen ezek is szükséges dolgok, de nem szabad, hogy meneküléssé váljanak.)

A pusztában pedig mi van? A homok és a menyebolt. Nincs mit csinálni, nincs mivel foglalkozni. Az ember kénytelen Istenre fordítani a figyelmét, aki feltárja önmagát és feltárja előtttem saját magam benső valóságát – ami nem egyszer váratlan és félelmetes, ez elől végképp szeretnénk időnként elmenekülni és szembe sem nézni vele. Ezért meg kell teremtenünk benső pusztaságunkat, hogy legyen egy olyan „hely”, ahol találkozunk Istennel, ahol lehetőséget adunk neki, hogy megmutassa nekünk önmagát és szembesítsen minket valódi önmagunkkal, s ezekkel a bensőséges, sőt intim találkozásokkal mindig szorosabbra vonja a szeretetkapcsolatot közte és köztem. Ezekhez a szent találkákhoz segítenek hozzá különféle böjtjeink, önként vállalt lemondásaink.

Ezek a kettesben való bensőséges találkozások később is táplálják életünket, titokzatos módon bennünk maradnak. S ahogy Jézus is időnként félrevonult tanítványaitól, nemegyszer észszaka, hogy Atyjával találkozzék, úgy mi is kell, hogy az év minden időszakában megtaláljuk ezeknek a találkozásoknak a módját, még ha csak rövid idő áll rendelkezésünkre, akkor is.

Örömmel várom tehát a nagybőjtöt, azt az időszakot, amikor egyházunk is fokozottabb segítséget, lelki táplálékot ad ahhoz, hogy elmélyíthessem kapcsolatomat Jézussal, amely az év többi részében is kihat majd a Vele való kapcsolatomra.

A fent leírtak nem jelentik azt, hogy aki erről cikket ír, annak tökéletes az imaélete és példamutatón tartja a nagybőjtöt. Sajnos nem, de mint minden Isten felé törekvő keresztény, igyekszik. Sokszor úgy vagyok vele, mint az egyszerű orvos, akinek betege megkönnyebbültlen mondja: „Ha a doktor úrnak ez már a századik ilyen műtétje lesz, akkor nem félek!” Mire az orvos: „Erről van szó! Egyszer már sikerülnie kell!” Ennyire azért talán nem rossz a helyzet, de vajon van olyan ember, aki ne érezte volna úgy, hogy lehetett volna szebben, jobban, tökéletesebben böjtölni, imádkozni, törekedni? Nem hiszem... Isten azonban nem tökéletességet, hanem tökéletességre való törekvést vár tőlünk; mennyei országában majd kiegészíti azt, ami tökéletességünkől hiányzik és megajándékoz minket önmagával.

Pápai Zsuzsanna

Keresztség

Szeretettel köszöntjük egyház-községünk új tagjait:

**Dorobant Kata
Bartis Ágoston**

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

**Ravasz Klára
Szócs Anna
Vitán Juliánna**

„Térjete meg!” – de hogyan?

Különösen nagybőjtben hallunk különféle felhívásokat a megtérésre: „Térjete meg és tart-satok bűnbánatot!”, „Térjete meg, mert elközelgett a Mennyei Országa!”, „Térjete meg és higgyetek az evangéliumban!”. **TÉRJETEK MEG VÉGRE!**

Úgy gondolom, hogy kevés olyan jóakaratú keresztény ember van, aki nem szeretne megtérni, azaz elkezdeni igazán szeretni Istent és embertársait. Sokunkban felébred a vágy, hogy valóban kövessük Jézust. Érezzük, hogy a vágy nem elég, cselekedni kell. És elkezdünk cselekedni: elhatározásokat teszünk, ígérek, fogadalmak születnek meg bennünk. Megígérjük, hogy többé nem mulasztjuk el az imát, a szentmisén odafigyelünk, rendszeresen gyónunk, áldozunk, embertársainkkal kedvesek, figyelmesek leszünk, böjtölünk. Elkezdődik az első nap, amikor már megtértünk. Újult erővel, lendülettel megyünk munkába, iskolába vagy éppen piacra.

Minden ismerősünknek mosolyogva köszönünk, segítünk az idős néninek átmenni az úton, lelkiismeretesen végezzük a feladatainkat. Ha baj, bosszúság ér, felidegesítenek, vagy megaláznak, akkor nyelünk egyet és tovább mosolygunk, mert hát mi már megtértünk. A nap végére hirtelen nagyon idegessé, feszültté vállunk, apró gondok miatt is dühösek, haragosak leszünk. Ilyen feszült állapotban könnyen megbántjuk családtagjainkat és az esti imánál rájövünk arra, hogy nem is tér-tünk meg, sőt...

Másnap, harmadnap talán még megpróbáljuk a megtérést, gyónunk, áldozunk, böjtölünk, adakozunk, de újra és újra sikertelenségek érnek. Igaz, kisebb sikereink vannak, de az igazi megtérés nem következett be. Úgy érezzük, nem is lehet megtérni. Jézus lehetetlent kér. Mi már sohase fogunk megváltozni, mondjuk. E csalódások után lehet, hogy majd még néhányszor megpróbáljuk a megtérést, de mindig csak félig-meddig térünk meg. Hát mit kell tennünk, hogy valóban megtérjünk? Hol rontottuk el? Ott, hogy mindig csak magunkat

figyeltük, az „ego” (az „Én”) volt a középpontban. Az „Én” szólt az imában, a böjtben, a kedvességben. Az „Én” rögtön várta is a jutalmat a megtérésért.

A megtérés pedig az Ő-ről szól. A megtérés azzal kezdődik, hogy Isten szól hozzánk. A megtérés még inkább azzal kezdődik, hogy megszólíthatóvá válunk. Hogyan váljunk megszólíthatóvá? Úgy, hogy leülünk és várunk az Úrra. Elég csak annyit mondani: „Jézusom, gyere, látogass meg engem, beszél-gess velem.” És várni: 5, 10, 20 percet. Lehet többet is mondani: elmesélni a napot, örömeinket, bánatainkat, kéréseinket, de mindig hagyjunk Jézusnak ugyanannyi időt beszélni, mint amennyit mi beszéltünk Hozzá. Ő hihetetlenül beszédes, mindent elmond nekünk, ami szükséges az üdvösséghez. Fontos, hogy ezt az imát minden nap elvégezzük. Lassan azt fogjuk érezni, hogy Jézus a barátunk lett. Benne pedig olyan barát-ra lelünk, aki a legjobban szeret minket. Lassan azt fogjuk tapasztalni, hogy ez a 20-30 perc lesz a napunk csúcsa. Ez a mindennapi ima megszűli bennünk a békét, a szeretetet, a hálát és a megtérést. Akkor majd nem ragaszkodunk görcsösen a fogadalmainkhoz, hanem magától érte-tődő lesz a kedvesség, a figyelem, igazi vágyat érzünk majd a gyónásra és az áldozásra. Nem azért tesszük majd a jócselekedeteket, hogy megtérjünk, hanem mert megtértünk.

Ha majd hagyjuk beszélni Jézust, akkor Ő elmondja nekünk, hogy a legnagyobb vágya a mi megtérésünk. Ha a mi vágyunk találkozik Jézus vágyával, akkor a megtérésünknek bő gyümölcsei lesznek. Együtt Jézussal mindent meg tudunk majd újítani.

BFR

„Mindenben Isten dicsőíttessék!” Szent Benedek Európa fővédőszentje

Szent Benedek mély emberi érzékenységgel volt megáldva, megértette, hogy Isten a teljesség és mi a teljességben élünk és hogy mindennek a lelke az imádság, vezérmondata végig kísérte életét: „*Ut in omnibus glorificetur Deus.*” - „Mindenben Isten dicsőíttessék.” Ez volt a meggyőződése és gyakorolta megalkuvást nem ismerő következetességgel egész életén át.

Életének példájával, szervező készségével, regulájával Szent Benedek „rendet” teremtett, szerzetesei lettek az Egyház „jobbkeze” a középkori Európában.

Várjuk és örülünk márciusban a Benedek-napnak, mert „Benedek zsákban hozza a meleget”. Szent Benedek nemcsak a naptárban jelzi a tavasz beköszöntét, hanem életet fakasztó tavaszt, újjászületést is hozott a keresztény világ számára. Védelme alatt állnak a barlangkutatók, a rézművesek, a tanítók, az iskolások, a haldoklók, a bronzművesek, a bányászok.

Legendáriuma rendkívül gazdag, leprást gyógyított, feltámasztott egy halott gyermeket, mérgezés okozta bőrbetegségből kigyógyított egy férfit. Parancsára egyik tanítványa vízen járt, hogy kimenthessen egy fuldoklót.

480 körül született Olaszországban, Nurziában (ma Norcia). Ősei az előkelő származású Anicius nemzetségből származtak, egy húga volt Skolasztika, aki maga is szerzetes lett. A kisvárosi iskolák elvégzése után a jómódú szülők fiukat egész fiatalon Rómába küldték tanulni, hogy elsőrendű nevelésben részesüljön.

Az ott tapasztalt erkölcsi romlottság és a zavaros politikai helyzet miatt otthagyta Rómát, tanulmányait sem befejezte be. Előbb egy falusi plébánián Enfidében (ma Affile) a templom papja mellett élt. Rendkívüli képességekkel rendelkezett, itt a faluban történt, hogy dajkája, az öreg Cirilla, aki mindenhova elkísérte, egyszer egy szitát kért kölcsön a szomszédoktól, a szitát leejtette és a cserépből készült kerete összetört, Benedek látva hogy mennyire bánkodik, buzgó imában kért a jó

Istentől vigasztalást, és amint a törött szita darabjait egymás mellé illesztgették, a részek összeforradtak. A csoda után szentként kezdték tisztelni, mindenki bámulattal tekintett az ifjúra.

Innen is tovább menekült a világ elől, a magányt kereste. A szabin hegyek között, Subiaco vidékén, az Anio folyó völgyében telepedett meg egy barlangban, egyetlen lakótársa egy egészen hozzászeliődött holló lett.

Amikor a szomszédos Vicovaróban az apát meghalt, a szerzetesek megkeresték Benedeket, hogy legyen az előjárójuk. Ő vonakodott és arra hivatkozott, hogy életmódjuk annyira eltérő, hogy úgyse tudnának együtt élni. Végül mégis teljesítette kérésüket, de az elkényelmesedett szerzetesek elviselhetetlennek érezték szigorú követeléseit, buzgalmát, csendes lényét, amely állandó szemrehányást jelentett számukra. Voltak, akik a halálát kívánták és mérget kevertek a poharába, de amikor az apát szokása szerint keresztet vetett az itala az szét pattant, a megdöbbsent arcokról felismerte az ellene irányult aljas merényletet, a szerzetesek szándékát és visszatért a barlangjába, Subiacoba. Itt

továbbra is teljes magányban élt és a tökéletes lemondást kereste, a különféle kísértéseket legyőzve megérett arra, hogy a lelki élet tanítómestere legyen. A hegyvidéki földművesek és pásztorok egyre többen jöttek hozzá, eleinte kíváncsiságból, később tanácsadójukat, lelki vezetőjüket tisztelték a szent és bölcs remetében. Egyre több remete vette körül, itt először tizenkét kisebb kolostort alapított, mindegyiket 10-12 szerzetessel, itt igazi szerzetes-családi élet folyt, ő legszívesebben a kezdők nevelésével foglalkozott. Látta mekkora veszélyei vannak a szerzetesi életnek, ha nincsenek a szabályai rögzítve és elkezdett gondolkodni a szerzetesek reguláján.

Itt is jött a megpróbáltatás, a közelben élő Florentius pap látva a szent példamutató életét haraggal és irigységgel volt tele és egy alkalommal mérgezett cipőt küldött neki. De, Benedek barátja, a holló, mely minden étkezéskor csipegetett gazdjára kenyéréből, nem hagyta hogy egyen belőle.

Nem akart ilyen gonoszok és áskálódók környezetében élni, néhány társával együtt ott hagyta Subiacot, elvándorolt délre és a Monte Cassino hegyen 529-ben megalapította a bencés rend anyaházát. Templomot és kolostort épített, sok szegényt támogatott, sokakat megtérített, közben megérlelődött benne egy új szerzetesség eszméje, a teljesen közös életé, az apátság gondolata és megírta Reguláját. A Keresztelő Szent János és Szent Márton tiszteletére emelt monostor önellátásra rendezkedett be, arra törekedett, hogy gazdaságilag is lehetőleg önállóvá váljon, minden szükséges a falakon belül házilag megtermelhető és előállítható legyen. Gondoskodtak a betegekről és segítettek mindenkin, aki bajával felkereste őket, a szerzetesélet hamarosan felvirágozott. A nagy emberekben van valami titkos vonzóerő, a gyermekek is valósággal csüngtek rajtuk. Nagy tömegek zarándokoltak a kolostorhoz.

Történt egyszer, hogy vízárt mentek a gyerekek az Ánio folyóhoz és a szolgálatkész, buzgólkodó kis Placidus igyekezett valamennyi társát megelőzni, és ahogy vizet merített

folyóból beleesett, a víz pedig messze sodorta. Amikor Szent Benedek észrevette, az ifjú Maurust küldte áldásával Placidus után. Maurus kimentette a hullámokból a vergődő gyermeket, de amikor a lába partot ért, akkor vette észre, hogy vízen járt.

Valószínűleg 547. március 21-én hunyt el. Nagy Szent Gergely szerint „a templomba vitette magát és gyengeségében a tanítványaira támaszkodva állt ott, kezét az ég felé emelte, így lehelte ki imádsággal a lelkét”. A VIII. században rendelték el ünnepét, de mivel a nagyböjt akadályozta az ünnepelést, 1969-ben áttették július 11-re.

Szent Benedeket 1964. október 24-én VI. Pál pápa a nyugati szerzetesség alapítójaként és az európai szellemiség alakítójaként „Európa védőszentjévé” nyilvánította. Később XII. Piusz pápa a barlangkutatók védőszentjévé avatta.

A bencések (Szent Benedek-rend, vagy egyszerűen: bencés rend) – teljes latin nevén: Ordo Sancti Benedicti, rövidítve: OSB. A római katolikus egyház és a kereszténység első szerzetesrendje, amelyben Szent Benedek reguláját követik. Franciaországban a VII. században, német vidéken is már a VIII. században elterjedt rend.

A Kárpát-medencébe, Pannonhalmára 996-ban települtek, ők térítették meg a magyar népet, szoktatták helyben lakásra, tanították földművelésre és iparra, nevelték szelídebb erkölcsökre. Szent Benedek, Bánk, Bene, Benkőfalva, Monostor, Apáti mint helységnevek ma is emlékeztetnek a bencésekre.

A Bencés regula egy szerzetesi szabálykönyv, melyet VI. század első felében írt Szent Benedek. Ezek az előírások szabályozzák a mai napig sok kolostorban, monostorban a szerzetesek mindennapi életét. A jócselekedeteket 74 pontban sorolja fel, mintegy kiegészítve a Tízparancsolatot, elkülöníti az alázatosság 12 fokát és rendelkezik a hibázók, vétkesek büntetéseiről. A lélekről és a testről való gondoskodás vált a kolostorbeli gondoskodás és élet központi céljává. A betegek

ellátása volt a legfontosabb és ami még fontosabb: nemcsak saját rendjük tagjain kellett segíteniük, hanem mindenki másán is, aki bajával felkereste a kolostort.

A nyomtatott Regula kiadások 1489-től jelentek meg, magyarul először 1895-ben. A 73 fejezetből álló regulát magyarra ötször fordították le.

A Regula 48. fejezetében ez olvasható: „A tétlenség a lélek ellensége. Ezért a testvérek a megállapított időben foglalkozzanak testi munkával, más órákban pedig szent olvasmányokkal”.

Szent Benedek jelmondata „Imádkozzál és dolgozzál” nagyon szépen értelmezhető. A munka és az imádság összefügg, és egymást erősíti. Az imádság az elme munkája, a munka a dolgos kéz imádsága. Istentől kapjuk az erőt, hogy megtaláljuk és elvégezzük azt a munkát, amelyet az Ő akaratából kapunk. Majd a Regulát Szent Benedek így fejezi be: „Így aztán legvégül Isten kegyelmével eljutsz majd a bölcsességnek és az erényeknek előbb említett csúcsára”.

Szent Benedek rendkívüli képességeit máig számon tartja az emlékezet, mérgezések, gyulladások, bőrbetegségek, láz ellen fordulnak hozzá. De védelmét kérték a harcba menők is.

Imakönyvekben, egyházi kiadványokban számos Szent Benedekhez intézett fohással, könyörgéssel, litániával találkozunk.

Szent Benedek mindennapi imája

Adj nekem, jószágos Jézusom,
Téged megértő értelmet,
Téged átélő érzelmet,
Hozzád siető lelket,
Írántad buzgó bensőséget,
Rád bukkanó bölcsességet,
Téged felismerő világosságot,
Érted égő szeretetet,
Benned élő szívet,
Téged dicsérő tetteket,
A Te szavaidra hallgató fület,
A Te szépségedet szemlélő szemet,
A Te fölségedet magasztaló nyelvet,
Neked kedves életmódot,

A Tőled küldött bajokat elviselő békességet,
Hozzád vágyó hű kitartást,
És adj, Jézusom, boldog halált!
Jutalmazz jelenléteddel,
Fényes feltámadással,
És az örökké boldog életben add jutalmul magadat. Ámen

Fohász

Ó szent kereszt légy vezérem!
Sátán te nem kellesz nékem.
Gonosz szellem, tőlem távozz,
Ne kösd szívem hiúsághoz,
Elém ne tedd rút étkedet,
Költsd el magad bőszerű mérgedet!

Könyörgések

1. Istenünk, ki Szent Benedek apátot a szerzetesség kiváló mesterévé tette, kérünk, add, hogy téged mindennél jobban szeressünk, és nagylelkű szeretettel siessünk feléd parancsaid útján.

2. Uram, ébreszd fel bennünk és a te szent templomaidban azt a szellemet, amely Szent Benedeket életében irányította, hogy mi is ettől a szellemtől irányítva fáradozzunk, szeressük azt, amit ő szeretett, és gyakoroljuk azt, amit ő tett. Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

3. Szent Benedek ki áldott szép élted boldog halállal templomban végezd, Isten trónjánál eszközöld nekünk: szent a halálunk s szent legyen éltünk!

Ének Szent Benedek tiszteletére

„Égi boldogság ragyogó honában,
Hosszú harc múltán koszorús sereg közt
Tündöklez fénylőn Benedek legékesb
Érdemeiddel”...

Szentkilenced Szent Benedek tiszteletére. A szent tiszteletére felajánlott imát bármely szükségünkben és bármikor végezhetjük, kérve Szent Benedek közbenjárását, hogy Istentől megnyerjük azt, amit kérünk, ha az lelkünk üdvösségére válik.

Érmék, keresztetek formájában is fennmaradtak emlékek. Szent Benedek keresztes érméinek felirata: „Pax” =Béke

A Szent Benedek Medál, a legrégebbi szentelmények egyike, oltalmat nyújt a gonosz hatalmak támadása ellen. Az előoldal jelképe a szentet ábrázolja, jobb kezében a keresztet tartja, bal kezében nyitott könyv van: a Regula (szerzetesi szabályzat). Az ő jobbán egy serleg (méregpohár) látható, amelyből egy vipera kúszik ki, miután keresztet vetett rá. A balján egy holló készül elrepülni a mérgezett kenyérrel. Szent Benedek alakjának két oldalán olvasható: CRUX SANCTI PATRIS BENEDICTI – SZENT BENEDEK ATYA (Atyánk) KERESZTJE

A hátoldalon, a kereszt függőleges szárán felülről lefelé látható: C. S. S. M. L. (Crux Sacra Sit Mihi Lux) – A Szent Kereszt Legyen az Én Fényem (Világosságom).

A kereszt vízszintes szárán balról jobbra olvasva: N. D. S. M. D. (Non Draco Sit Mihi Dux) – Ne a Gonosz Legyen az Én Uram (Ne a sárkány legyen az én vezérem).

A medál imájának régi magyar formája

„A Szent Kereszt legyen fényem,
ne az ördög a vezérem!

Gonosz szellem, hordd el magad,
ne tukmáld rám hívságodat!

Elém ne tedd étkedet,
magad idd meg mérgedet!”

A keresztény életnek és különösképpen a szerzetesi életnek a lényege a szemlélődéssel egyesített cselekedet, ami a jelmondata is volt: „ORA ET LABORA!” - „Imádkozz és dolgozz!”. Ezért is egyesül a Benedek-rend jelvényben a Kereszt, a Könyv és az Eke.

Erdélyi Zs. archaikus népi imái között is feltehető, mely a színhagyományozó kultúra

öröksége, adatközlő Horváth Józsefné Fata Ágnes, Dobri (Zala m.), 1971.

Szent Benedeknek úrháza

Én lefekszem én ágyamba, Minden testi koporsómba, Őrizz, álom el ne nyomjon, Ördög engem meg ne csapjon, Őrizzetek, szent angyalok, Forogjatok, szent keresztetek, Hüllész foktaszsz! Vezír támassz! Őt ujjamma(!), Őt angyalla(!), Úr vírivel(!), Benedek aranyáva(!), Egen mejő kismadár, Nem madár, Szárnya alatt szent ótár, Szent ótárba igaz hit, Igaz hitbe Szűz Mária édesanyánk mongya: Kinek háza? Szent Benedeknek úrháza. Az én házamnak vas ajtaja, Tömgýén az ablaka, Annak négy sarkán négy szép őrzőangyal van, Közepibe zohárszék, Abba Krisztus Urunk térdig vérbe, Könyökig könnybe, Ki ezt az imát napjába háromszor elmongya, A hét halálos bűne bocsáttatik néki, áment.

Megtaláljuk templomi freskókon és oltárképeken, iskolák névadójaként, bélyegeken, festmények és szobrok őrzik emlékét.

Benedek (jelentése „áldott”) egyike azon ma is népszerű férfinévnek, melynek a legtöbb becéző megszólítása van: Bánk, Benkő, Bence, Benci, Béni, Bene.

☞ Diós I.: A szentek élete I-II Szent István Társulat, 2009.

☞ Erdélyi Zsuzsanna szerk.: Hegyet hágék, lőtört lépék - archaikus népi imádságok Budapest, Kalligram, 2013.

☞ Kulcsár Zs.: A középkori élet. Budapest, 1964.

☞ Puskely M.: A keresztény szerzetesség történeti fogalomtára. Budapest, 2006.

☞ Sövegcs D. (ford.): Szent Benedek Regulája. Pannonhalmi Főapátság, Bencés lelkiségi füzetek, 2022.

☞ Szerencsés Zs. (szerk.): Litániák a Szentekről. Budapest, 2000.

Székel Gabriella

Ünnepeink

Szent József,
Szűz Mária jegyese

Gyümölcsoltó Boldogasszony

- A BÖJTRŐL- Találd ki, hogy a MIAMANÓ az micsoda?

1. A MIAMANÓ egyszer van egy évben, de akkor 40 napig tart. Ezért így is nevezik: a szent 40 nap.

2. A MIAMANÓ egy nagyon szép ünnepel ér véget, a Húsvétal.

3. A MIAMANÓ idején alkalmunk nyílik Jézus szenvedését átélnünk.

4. A MIAMANÓ-ban a felnőttek gyakran böjtölnek, vagyis sokkal fegyelmezettebbek az étkezésben.

5. Azok a gyerekek, akik szeretik Jézust, jócselekedeteikkel tudnak böjtolni.

Két „sokatmondó” történetet ajánlunk figyelemetekbe az élet valódi értékeiről:

A ceruza

A gyermek nézte a nagyapját amint levelet ír. Egy adott pillanatban megkérdezte tőle:

- Olyan mesét írsz, ami velünk megtörtént? Vagy talán egy rólam szóló történetet írsz?

Nagyapja, félbe hagyta az írást és mosolyogva ezt mondta unokájának:

- Igaz, rólad írok. Azonban a szavaknál fontosabb a ceruza, amivel írok. Szeretném, ha ilyen lennél te is, amikor megnősz.

A gyermek értetlenkedve nézte a ceruzát, mivel semmi különös nem látott rajta.

- De ez olyan, mint az összes többi ceruza, amit életemben láttam!

- Minden attól függ, hogyan nézed a dolgokat. A ceruzának öt értéke van, amit ha sikerül megtartanunk, olyan emberré válunk, aki egész életében békében fog élni a világgal.

Első érték: Tehetsz nagy dolgokat, de soha nem feledd, hogy létezik, egy lépteinket vezető Kéz. Ezt a kezet Istennek nevezzük és Ő vezet mindig kívánsága szerint minket.

A második érték: Időnként abba kell hagynom az írást, hogy meghegyezzem a ceruzát. Ez kevés fájdalmat okoz a ceruzának, azonban végül

élesebb lesz. Tehát el kell tudnod viselni a fájdalmakat, mivel ezek tesznek jobba téged.

A harmadik érték: A ceruza megengedi nekünk a radír használatát, hogy kitöröljük azt, ami téves. Meg kell értened azt, hogy kijavítani egy dolgot, nem jelent feltétlenül rosszat, a legfontosabb az, hogy megmaradjunk az igaz, egyenes úton.

A negyedik érték: A ceruzának nem a fája vagy külső formája a fontos, hanem a benne lévő grafit. Ugyanígy gondozd azt, ami benned történik.

És végül, az ötödik érték: mindig nyomot hagy.

Neked is tudnod kell, hogy bármit teszel is életedben, nyomokat fog hagyni, ezért meg kell próbálnod minden tettetted tudatosítani.

/Paulo Coelho/

Egy vén indián és az unokája

Egy napon a vén indián ezt a történetet mondta el unokájának:

- Bennünk, mindannyiunkban nagy csata folyik, - magyarázta a fiúnak.

Rémületes csata ez, két farkas küszködik bennünk. Közülük az egyik gonosz. A neve harag, irigység, szomorkodás, kapzsiság, gőg, önsajnálát, bűn, bosszankodás, gyarlóság, alsóbbrendűség, hazugság, pökhendiség, félelem, felsőbbrendűség és önteltség.

A másik farkas jó. Neve öröm, béke, szeretet, remény, szerénység, alázat, kedvesség, jóság, együttérzés, bőkezűség, igazság, irgalom, önbizalom, erő és hit. Bárhol, mindenkiben veszekszik ez a két farkas.

Az unoka néhány pillanatig elgondolkozott, majd megkérdezte a papától:

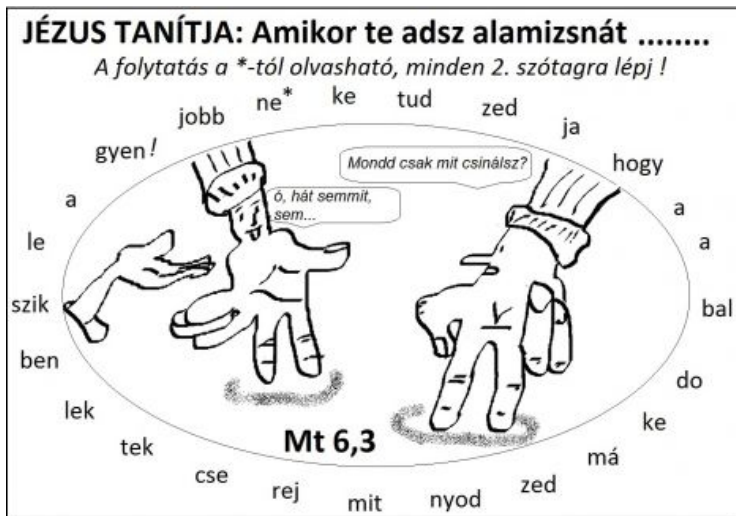
- Nagyapó, melyik farkas lesz a győztes?

Bölcs nagyapónak nem kellett gondolkoznia:

- Fiam, az, amelyiket etetjük.

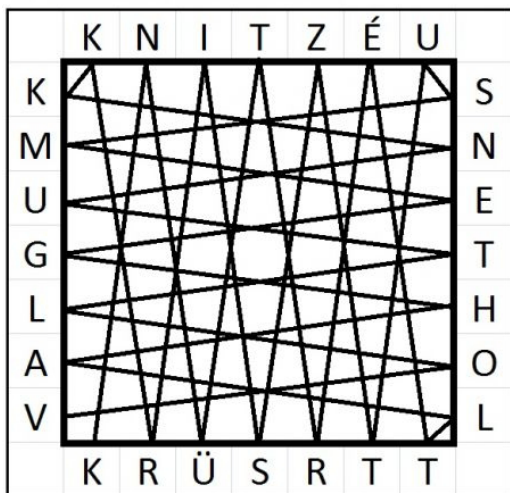

Egy kis fejtörő:

Fejezd be a mondatot!

„Isten azonban azzal bizonyítja irántunk való szeretetét, hogy amikor még bűnösök...” Róm 5,8

Készítették: Tánczos Csilla és Tőke Mónika óvónők

Zöldy Pál Férfinaszkok

Láthatósági mellény nélkül a biciklistának kisebb a túlélési esélye. Ahogyan annak a férfinak is, aki nem tudja, milyen maszkot hord. Maszk nélkül nincsen ember. Olyan ez, mint a bőrünk. Sokan olyannak hagyják, amilyen, mások órákig tudnak a tükör előtt próbálkozni, míg végre úgy néznek ki, ahogyan elképzelték magukat. Ezeket a maszkokat a többiek tekintete alakítja, finomítja. Nyakkendőt kötök ma, mert olyanokkal fogok találkozni, akiknek ez számít. Tiszta a körmöm? Hogyan áll a hajam? Mit fognak gondolni? Ez tehát a maszkok első közelítése. Elrejtőzhetünk mögéjük, vagy inkább beléjük csomagolhatjuk azt az önmagunkat, akit valójában nem zavar, ha gyászkeretes a körme és otthon jobban érzi magát pólóban, dzsekiben.

Vannak azonban azok a megjelenési formák, melyek mozgatnak bennünket. Ezek bennünk vannak és irányítják cselekvéseinket. Férfiközösségünkben, a Férfisátorban nagy hatással volt gondolkodásunkra Richard Rohr ferences. Ő hívta fel a figyelmünket Carl Gustav Jung archetípusaira, ősmintáira: a királyra, a harcosra, a szerelmesre és a mágusra. Mi ezeket - tapasztalataink alapján - megtoldottuk a tanító, a vezető és az áldozat szerepével. Valójában ezek jelennek meg az életünkben.

1. A király

A bennünk élő király uralkodik, irányít, kormányoz. Törvényeket hoz és ítéleteket alkot. Ha egyensúlyban van, felelősséget vállal, ha zavarodott, önkényeskedik és zsarnok lesz belőle. A sötét király a diktátor, aki környezetével és önmagával is agresszív - még nem nőtte ki gyermekkorát. Talán nem fogadták el, nem értékelték annak idején a szülei vagy éppen anyja majomszeretete jogosítja fel arra, hogy mindent csak a saját nézőpontjából lásson. A jó király, a szuverén uralkodó átlátja a körülötte lévő világot. Összetartja

birodalmának különböző részeit. Nagyon fontos, hogy milyen férfiak, apák, főnökök vagyunk. Mennyire vagyunk bizonytalanok a helyünkön. Aki mindig mást hibáztat, az érzi, hogy ő nem megfelelő, de ezt kivetíti. Aki nem tudja kiadni a feladatokat, az valószínűleg maga sem érti őket, inkább maga csinál mindent és ideges lesz a túlterheltségtől. A jó király összehangolja önismereti törekvéseit, kedvteléseit, a családját, kenyérkeresetét.

A sorrend nagyon fontos. A Férfisátorban kiderült, hogy a férfiak többsége a munkáját teszi az első helyre, aztán a család következik, harmadik a lazítás és a hobbi, majd talán a végén jön még a magammal való foglalkozás. Ez eredményezi azt, hogy nem látjuk tisztán az életünkben az összefüggéseket. Elsősorban önmagammal kell tisztában lennem. Mi esik nehezemre, mi az, amit könnyű kézzel tudok elvégezni? Miért? Tudok-e változtatni, hogy jó törvényeket hozzak és mikor kell ezeket felüggesztenem? Ennek felismeréséhez tisztában kell lennem önmagammal, a vakfoltjaimmal, érintettségeimmel.

Összeállította: **Léstyán László**

Impresszum

Kiadja a **Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia**.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Harghita megye, Románia.

Felőlős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 300 példányban.